

afløbsregulativ få kendskab til alt byggeri bortset fra småhuse i områder uden bygningsvedtægt samt jordbrugserhvervenes bygninger. Bestemmelserne giver bygningsmyndigheden beføjelse til at stille krav om ordning af afløbsforholdene i overensstemmelse med reglerne i vandløbsloven, såvel ved nybygninger som ved eksisterende bygninger. Bygningsmyndigheden kan efter afløbsregulativernes bestemmelser i udgave A § 5 — udgave B § 4 — udgave C § 3 — rejse krav om foranstaltninger til beskyttelse af gadekloaker med tilsluttede anlæg. Landsbyggelovent og de i henhold til samme udfærdigede bestemmelser indeholder imidlertid ikke direkte bestemmelser til beskyttelse af recipienten, og det påhviler derfor kommunalbestyrelsen i henhold til vandløbsloven at træffe de fornødne skridt til forelæggelse for vandløbsretter af disse forhold. Byggetilladelse kan eventuelt betinges af, at spildevandsanlægget fra f. eks. industrier forelægges vandløbsretten efter vandløbslovens § 5 a og § 77. Da de kommunale myndigheder i kraft af bygningslovgivningen får kendskab til alt byggeri, bortset fra småhuse i områder uden bygningsvedtægt, samt jordbrugserhvervenes bygninger og dermed til projekter til ordning af bl. a. spildevandsafledning, har kommunalbestyrelserne fået et bedre grundlag for at varetage også deres opgaver som vandløbsmyndighed.

For byreguleringsområderne, der for tiden omfatter kommuner med en samlet befolkning på ca. 3 mill. indbyggere er det i § 6 i lovebekendtgørelse nr. 279 af 1. juli 1965 foreskrevet, at vedkommende kommunalbestyrelse, når et område er inddraget under inderzone, inden 1 år skal forelægge retningslinier for områdets tekniske hovedanlæg, f. eks. hovedkloaker, for byudviklingsudvalget, jfr. herved tillige bemærkningerne nedenfor til § 74 a.

Til supplerung af bestemmelser i anden lovgivning er det vigtigt, at de kommunale myndigheder på et så tidligt tidspunkt som muligt planlægger kommende bebyggelsers spildevandsafledning i tilslutning til kommunens øvrige planlægning. I denne forbindelse er det nødvendigt at kunne standse private projekter, som teknisk er uhensigtsmæssige, eller som af vandløbsretten måtte findes utilstrækkelige.

Det foreslås derfor som § 70 a at indføje bestemmelser om, at kommunalbestyrelsen kan kræve en udstykningssag stillet i bero indtil vandløbsretten har behandlet spildevandsafledningen, og det er sikret at de nødvendige anlæg udføres.

Det er endvidere af stor betydning for landinspektører og private, der forbereder en udstykningssag, at blive bekendt med den af kommunal-

bestyrelsen ønskede ordning af spildevandsforholdene i området på så tidligt et tidspunkt som muligt, og det foreslås derfor i § 70 a, stk. 1, foreskrevet, at kommunerne skal give oplysning om eventuelle planer om spildevandsafledningen, når private retter forespørgsler i forbindelse med udstykning.

Ifølge landsbyggelovent § 18, stk. 1, skal der, når bygninger opføres, tilvejebringes forsvarligt afløb for blandt andet spildevand. Som følge af reglen i udstykningslovens § 2 får bestemmelsen anteciperet virkning på udstykninger til bebyggelse. Bestemmelsen administreres i vidt omfang således, at ny bebyggelse og udstykninger til ny bebyggelse nægtes godkendt, indtil der foreligger en af en landvæsensret godkendt ordning af spildevandsforholdene. Det er i lovtæksten til § 74 a tilkendegivet, at de foreslåede bestemmelser i vandløbsloven ikke medfører nogen ændring i landsbyggelovent og den på grundlag af loven dannede praksis.

I § 70 a, stk. 5, foreslås udførelsen af de nødvendige spildevandsanlæg, herunder de for recipientens beskyttelse nødvendige rensningsanlæg, sikret derved, at bygningsmyndigheden kan udsætte afgørelsen om byggetilladelse, godkendelse eller dispensation efter bygningslovgivningen, indtil der er truffet afgørelse om bygningens spildevandsforhold efter vandløbsloven.

I § 70 a, stk. 6, er det fundet hensigtsmæssigt at foreslå, at klage over kommunale myndigheders dispositioner efter § 70 a følger klager reglerne i landsbyggelovent.

Til nr. 58 (§ 71).

Det kriterium, som den gældende bestemmelse i § 71 lægger vægt på — er vandløbs naturlige tilstand er skadet — er afhængigt af biologiske forhold, som kun specialister kan tage stilling til. Kravet kan i hvert fald kun opretholdes for så vidt angår de mindre forureningskilder, som omfattes af forslaget § 5 b, og må forudsætte, at der til vejledning for de kommunale myndigheder og grundejere udfærdiges nærmere bestemmelser, jfr. § 5 b, stk. 4. De andre forureningskilder, som omfattes af § 5 a, skal efter den foreslåede ændrede affattelse altid forelægges en vandløbsret, og normen for, hvordan disse anlæg skal udføres, vedligeholdes og benyttes, fastlægges i vandløbsrettens kendelse. Ved vandløbsrettens afgørelse om disse krav til den rensning, som findes nødvendig til recipientens beskyttelse, skal retten tilstræbe, at vandløbs naturlige tilstand bevares eller genoprettes, jfr. nedenfor i bemærkningerne til § 73 c.

Når vandløbsretten har fastsat rensningskravene til et anlæg, har både brugerne af anlægget, per-